

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819205344
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819205344.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne I. G., bytom R. 8, O., zast. JAVORČEK & PARTNERS s.r.o. so sídlom Martinengova 36, Bratislava, IČO: 51 972 905 proti žalovanej R. G., bytom S. XXXX/XX, O., zast. Mgr. Milanom Vallom, advokátom so sídlom Vajnorská 43, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 11C/34/2019-72 zo dňa 29. januára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 164, § 165 ods. 1 a 2 CSP. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa podanou žalobou vo veci samej žiada, aby súd určil, že žalobkyňa je vlastníkom nehnuteľností evidovaných Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom, pre okres Prievidza, obec Bojnice, k.ú. Bojnice, zapísaných na LV č. XXXX a to: pozemky na parcele registra „C“ parcelné č. XXXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 132 m², na parcele registra „C“ parcelné č. XXXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 72 m², na parcele registra „C“ parcelné č. XXXX, záhrada o výmere 206 m² a rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 72 m² vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 4/6. Žalobu odôvodnila tým, že darovacou zmluvou darovala dňa 5.10.2012 žalovanej svoj podiel vo veľkosti 4/6 na vyššie uvedené nehnuteľnostiach v dobrej viere a s presvedčením, že ich bude môcť žalobkyňa užívať až do svojej smrti. Ako laik však nemala vedomosť o tom, že darovacia zmluva musí výslovne obsahovať aj právo dožiť (vecné bremeno) v dome, keďže žalovaná ju ubezpečovala, že sa o ňu bude starať, že jej bude oporou, a nemusí sa obávať o strechu nad hlavou. Uviedla, že po darovaní svojho podielu vo veľkosti 4/6 žalovanej, je žalovaná výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností a jej správanie voči nej sa začalo zhoršovať (urážaním a častovaním žalobkyne vulgarizmami, vyhrážkami ohľadom predaja domu a umiestnením žalobkyne do strediska sociálnych služieb v Kanianke). Podľa nej toto terorizujúce správanie a hysterické výstupy sa rokmi stupňovali nad únosnú mieru. Žalobkyňa má za to, že žalovaná svojím konaním a správaním voči žalobkyne hrubo porušila dobré mravy, čím jej podľa § 630 Občianskeho zákona vzniklo právo domáhať sa vrátenia daru. Súčasťou žaloby bol aj návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa predaja alebo iného spôsobu scudzenia, prenájmu, založenia alebo iného právneho zaťaženia či nakladania s podielom vo veľkosti 4/6 na nehnuteľnostiach evidovaných Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom, pre okres Prievidza, obec Bojnice, k.ú. Bojnice, zapísaných na LV č. XXXX. Uznesením č.k. 11C/34/2019-25 zo dňa 7.1.2020 súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že žalobkyňa na svoje tvrdenia nepredložila žiadne relevantné dôkazy preukazujúce potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.1.2020. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.1.2020 navrhla, aby súd konanie prerušil do doby, kým nebude právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4Ps/1/2020, v

ktorom sa podaným návrhom domáha obmedzenia spôsobilosti na právne úkony svojej matky I. G., žalobkyne a nariadenia neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia vo veci samej. Žalovaná sa domnieva, že výsledok toho konania so záverom, že žalobkyňa nie je spôsobilá na právne úkony, môže mať význam pre posúdenie otázok v prejednávanej veci. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 23.1.2020 s tvrdeniami žalovanej nesúhlasila. Uviedla, že nevidí žiaden procesný dôvod, aby súd konanie o určenie vlastníckeho práva prerušil, pretože iba riadne vypočutie žalobkyne a ňou navrhnutých svedkov môže pomôcť súdu spoznať skutkový a právny stav a v konečnom dôsledku pre žalobkyňu priniesť reálnu súdnu ochranu jej práv a oprávnených záujmov a to v reálnom čase. Za účelom preskúmania dôvodnosti podaného návrhu žalovanej na prerušenie konania považoval súd za žiaduce vyžiadať si spis Okresného súdu Prievidza vedeného pod sp.zn. 4Ps/1/2020, z ktorého zistil nasledovné skutočnosti. Navrhovateľka R. G. sa podaným návrhom domáha obmedzenia spôsobilosti na právne úkony svojej matky I. G. a nariadenia neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia vo veci samej. Navrhovateľka súčasne navrhla súdu, aby bola ustanovená aj ako hmotnoprávna opatrovníčka menovanej. Nakoľko podanie navrhovateľky neobsahovalo potrebné náležitosti, bolo neúplné, bola uznesením zo dňa 14.1.2020 vyzvaná, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia predložila lekársku správu o (zhoršenom) duševnom stave I. G.. Navrhovateľka bola zároveň poučená, že ak v lehote 10 dní nepredloží lekársku správu o duševnom stave vyšetrovanej, súd konanie zastaví v zmysle § 235 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že navrhovateľka k návrhu síce predložila rozhodnutie Mesta Bojnice o odkázanosti posudzovanej na sociálnu službu v zariadení pre seniorov a lekársku správu MUDr. Prekopa - odborného lekára ORL zo dňa 6.11.2012, ale správa odborného lekára vzhľadom na deň podania správy je neaktuálna a navyše spolu s rozhodnutím Mesta Bojnice nevypovedá o zdravotnom (duševnom) stave posudzovanej, u ktorej navrhovateľka žiada obmedziť jej spôsobilosť na právne úkony. Výzva na odstránenie väd návrhu bola dňa 20.1.2020 odovzdaná poštovým doručovateľovi na doručovanie navrhovateľke. Navrhovateľka do dnešného dňa, t.j. do 29.1.2020 súdnu zásielku neprevzala.

2. Súd preskúmal návrh žalovanej na prerušenie konania a dospel k názoru, že nie je dôvodný. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4Ps/1/2020 sa síce rieši otázka spôsobilosti na právne úkony žalobkyne, no v tomto konaní bol podaný len návrh na začatie konania, ktorý neobsahoval potrebné náležitosti, bol neúplný, nakoľko navrhovateľka súdu nepredložila lekársku správu o (zhoršenom) duševnom stave I. G., ale len rozhodnutie Mesta Bojnice o odkázanosti posudzovanej na sociálnu službu v zariadení pre seniorov a lekársku správu MUDr. Prekopa - odborného lekára ORL zo dňa 6.11.2012, ktorá vzhľadom na deň podania správy bola neaktuálna a navyše spolu s rozhodnutím Mesta Bojnice nevypovedá o zdravotnom (duševnom) stave posudzovanej. Súd musel konštatovať, že takéto konanie je v štádiu, v ktorom vôbec nie je možné predpokladať rozhodnutie súdu, t.j. prípadné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony I. G. a rozhodnutím o prerušení konania v prejednávanej veci by došlo k odňatiu možnosti I. G., spôsobilej na právne úkony, domáhať sa ochrany svojho práva konať pred súdom. Prípadné rozhodnutie o pozbavení spôsobilosti na právne úkony menovanej by malo účinky až ku dňu jeho právoplatnosti a až po takomto rozhodnutí by na miesto I. G. nastúpil jej ustanovený opatrovník, teda R. G., ktorá by v procesnej pozícii „zástupcu“ žalobkyne v konaní, vzhľadom na predmet konania a skutočnosť, že v konaní sp.zn. 11C/34/2019 je pasívne vecne legitimovanou stranou sporu, nepokračovala. Podľa názoru súdu preto ďalší priebeh konania v prejednávanej veci nezávisí od prebiehajúceho konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4Ps/1/2020 a jeho výsledku, lebo v čase rozhodovania súdu o návrhu na prerušenie konania nie je možné predpokladať jeho výsledok, teda najmä to, či bol návrh na začatie konania o pozbavenie spôsobilosti (ktorého iniciátorom bola R. G.) podaný dôvodne alebo či šlo o tzv. zjavne bezdôvodný návrh. Navyše je možné konštatovať, že konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony bude za situácie, keď R. G. - navrhovateľka nepredloží súdu v zákonnej lehote lekársku správu o duševnom stave vyšetrovanej, zastavené v zmysle § 235 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, sledujúc v prvom rade zásadu hospodárnosti konania, dospel súd k záveru, že prerušenie konania nie je dôvodné. Vzhľadom k tomu, že je potrebné zohľadniť požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv strán sporu, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom uviedla, že v konaní 4Ps/1/2020 sa ako navrhovateľka domáha, aby súd rozhodol o obmedzení spôsobilosti na právne úkony jej matky, t. j. žalobkyne. Toto mala urobiť už dávnejšie, keďže celá rodina vedia o psychických a zdravotných problémoch jej matky. V tomto konaní navrhla, aby súd prerušil konanie o určenie

vlastníckeho práva, kým nebude právoplatne skončené konanie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony jej matky, pretože to má na vec priamy vplyv. Pokiaľ nie je spôsobilá na právne úkony, tak nie je ani spôsobilá urobiť úkon vrátenia daru. V konaní 4Ps/1/2020 ju súd vyzval, aby predložila lekársku správu o duševnom stave jej matky, čo aj urobila. Tiež žiadala, aby súd ustanovil znalca z odboru psychológia a psychiatria a zadovážil psychologický nález s vyšetrením IQ jej matky. Žiadala, aby súd nariadil, aby jej matka bola na nevyhnutnú dobu umiestnená v zdravotníckom zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti kvôli vyšetreniu jej zdravotného stavu. Stanovisko súdu v tejto veci jej doteraz nie je známe. V konaní 11C/34/2019 súd ani nepočkal na stanovisko Okresného súdu Prievidza v konaní 4Ps/1/2020 a rozhodol uznesením, ktorým zamietol jej návrh na prerušenie konania, čo považuje za predčasné. Celá záležitosť ohľadne vrátenia daru je umelo vyfabrikovaná. Rodina jej brata zneužila úraz matky, jej psychický stav a ťažkú finančnú situáciu jej synov, aby zvrátila majetkové pomery a dostali sa k väčšinovému podielu jej nehnuteľnosti, keďže je to dvojdom a nechcú mať cez priečku v rodinnom dome cudzích susedov. Momentálne je výlučným vlastníkom domu ona. Predmetom tohto konania je určenie vlastníckeho práva žalobkyne k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 4/6 na nehnuteľnostiach. Dôvodom podania žaloby je výzva žalobkyne na vrátenie daru zo dňa 03.11.2019. Z vecného hľadiska sú teda pre meritórne rozhodnutie súdu v tomto konaní podstatné najmä dve základné právne otázky, ktorými sú (1) otázka platnosti právneho úkonu - výzvy na vrátenie daru a (2) otázka dôvodnosti výzvy na vrátenie daru, t.j. či boli ku dňu výzvy naplnené hmotnoprávne podmienky na vrátenie daru. Z hľadiska platnosti právneho úkonu je nutné uviesť, že základnými náležitosťami každého právneho úkonu sú subjekt, objekt (predmet), vôľa a prejav vôle. Z hľadiska subjektu, každý právny úkon musí byť vykonaný osobou, ktorá má na daný konkrétny právny úkon spôsobilosť. V prípade, ak je právny úkon urobený osobou, ktorá nie je spôsobilá na právne úkony, alebo osobou konajúcou v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento úkon nespôsobilou, právny úkon sa považuje za absolútne neplatný (od počiatku - § 38 Občianskeho zákonníka). Ako uviedla už v písomnom podaní zo dňa 17.01.2020, má odôvodnené pochybnosti o schopnosti žalobkyne uvedomovať si dôsledky vlastného konania, pričom uvedené vychádza nielen z empirického pozorovania správania sa žalobkyne, ale aj z lekárskej správy po jej úraze zo dňa 07.10.2019, kedy jej bola diagnostikovaná organická porucha s bludmi (žalobkyňa v podaní zo dňa 17.01.2020 navrhla ako dôkaz aj lekárske vyšetrenie psychiatrom). Z uvedeného dôvodu, nakoľko o spôsobilosti žalobkyne uvedomovať si dôsledky vlastného konania, t.j. o jej spôsobilosti robiť platné právne úkony, existujú dôvodné pochybnosti, je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4Ps/1/2020 konanie, ktorého predmetom je obmedzenie spôsobilosti žalobkyne na právne úkony. Spôsobilosť žalobkyne na právne úkony je esenciálnou zložkou každého jej právneho úkonu, bez ktorej sú právne úkony žalobkyne ex tunc neplatnými. Iba v prípade naplnenia všetkých náležitostí právneho úkonu prichádza do úvahy skúmanie právneho úkonu z hľadiska jeho dôvodnosti, t.j. či boli na jeho vykonanie naplnené hmotnoprávne podmienky (v tomto prípade podmienky podľa § 630 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu je celkom zrejmé, že výsledok konania vedeného pod sp. zn. 4Ps/1/2020 môže mať podstatný význam pre konanie a rozhodovanie súdu v tunajšom konaní. Nie je možné, aby súd v jednom konaní považoval žalobkyňu za spôsobilú na právne úkony a v inom konaní naopak označil žalobkyňu za nespôsobilú na právne úkony a v merite veci obmedzil spôsobilosť žalobkyne na právne úkony a ustanovil jej opatrovníka. Konanie vedené pod sp. zn. 4Ps/1/2020 je procesne začaté, nie je právoplatne skončené, pričom otázka dôvodnosti návrhu na začatie konania bude vecou posúdenia súdu v tomto konaní. Z uvedených dôvodov má za to, že boli naplnené procesné podmienky na to, aby súd rozhodol v súlade s § 164 CSP, teda z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, mal súd prijať vhodné opatrenia, alebo tunajšie konanie prerušiť. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a interpretácie rozhodujúcich právnych noriem má za to, že súd postupoval procesne nesprávne a zamietnutím návrhu na prerušenie tunajšieho konania vytvoril stav, kedy si sám mieni posúdiť predbežnú otázku, ktorá je v merite veci riešená (a môže byť vyriešená odlišne) v inom súdnom konaní. Z uvedených dôvodov navrhovala, aby odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zmení tak, že súdne konanie vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 11C/34/2019 preruší do doby, kým nebude právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4Ps/1/2020, alternatívne tak, že napadnuté uznesenie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne a právne správne. Konanie, ktoré malo byť dôvodom prerušenia konania vo veci samej bolo podľa jej informácií zamietnuté ako nedôvodné a naviac prípadné rozhodnutie súdu by sa netýkalo právnych úkonov urobených žalobkyňou spätne. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde domáha, aby súd určil, že je vlastníčkou nehnuteľností evidovaných Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom, pre okres Prievidza, obec Bojnice, k.ú. Bojnice, zapísaných na LV č. XXXX. Žalobkyňa má za to, že žalovaná svojím konaním a správaním voči žalobkyni hrubo porušila dobré mravy, čím jej podľa § 630 Občianskeho zákona vzniklo právo domáhať sa vrátenia daru. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.1.2020 navrhla, aby súd konanie prerušil do doby, kým nebude právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4Ps/1/2020, v ktorom sa podaným návrhom domáha obmedzenia spôsobilosti na právne úkony svojej matky I. G., žalobkyne a nariadenia neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia vo veci samej. Žalovaná sa domnieva, že výsledok toho konania so záverom, že žalobkyňa nie je spôsobilá na právne úkony, môže mať význam pre posúdenie otázok v prejednávanej veci.

7. Predmetom odvolacieho konania na podklade podaného odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel v prejednávanej veci k správne záveru, keď návrh žalovanej na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

8. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

9. Podľa § 165 ods. 1 a 2 CSP len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony; plynúce procesné lehoty sa prerušujú. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

10. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že platná procesná úprava - Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu, strán sporu a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (§ 1) rozlišuje medzi obligatórnym a fakultatívnym prerušením konania. Obligatórne prerušenie konania je upravené v ustanovení § 162 CSP a osobitný prípad obligatórneho prerušenia konania v ustanoveniach § 163 a § 445 CSP. Fakultatívne prerušenie konania je upravené v ustanovení § 164 CSP.

11. Ustanovením § 164 CSP sa upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo (uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 3 Cdo150/2010). Toto ustanovenie musia sudy vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 164 CSP preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 21/2000).

12. Rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesnými rozhodnutiami, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach strán sporu vo veci samej. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium občianskeho súdneho konania; nejde

o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností účastníkov konania zasahovali konečným spôsobom (Uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 204/2013).

13. Prerušenie sporového konania podľa ustanovenia § 164 CSP súdom je odôvodnené v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčkať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že návrh žalovanej na prerušenie konania nie je dôvodný. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4Ps/1/2020 sa síce rieši otázka spôsobilosti na právne úkony žalobkyne, no v tomto konaní bol podaný len návrh na začatie konania, teda takéto konanie je v štádiu, v ktorom vôbec nie je možné predpokladať rozhodnutie súdu, t.j. prípadné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony I. G. a rozhodnutím o prerušení konania v prejednávanej veci by aj podľa odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti I. G., spôsobilej na právne úkony, domáhať sa ochrany svojho práva konať pred súdom. Odvolací súd tak ako správne uviedol už súd prvej inštancie, uvádza, že prípadné rozhodnutie o pozbavení spôsobilosti na právne úkony menovanej by malo účinky až ku dňu jeho právoplatnosti a až po takomto rozhodnutí by na miesto I. G. nastúpil jej ustanovený opatrovník, teda R. G., ktorá by v procesnej pozícii „zástupcu“ žalobkyne v konaní, vzhľadom na predmet konania a skutočnosť, že v konaní sp.zn. 11C/34/2019 je pasívne vecne legitimovanou stranou sporu, nepokračovala. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu ďalší priebeh konania v prejednávanej veci nezávisí od prebiehajúceho konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4Ps/1/2020 a jeho výsledku, lebo v čase rozhodovania súdu o návrhu na prerušenie konania nie je možné predpokladať jeho výsledok, teda najmä to, či bol návrh na začatie konania o pozbavenie spôsobilosti (ktorého iniciátorom bola R. G.) podaný dôvodne alebo či šlo o tzv. zjavne bezdôvodný návrh. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, sledujúc v prvom rade zásadu hospodárnosti konania, zohľadniac požiadavku rýchlejšej a účinnej ochrany práv strán sporu, dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že prerušenie konania nie je dôvodné.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).